

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1CdoR/7/2026
Identifikačné číslo spisu:	3125210528
Dátum vydania rozhodnutia:	22.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3125210528.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G. G., narodený XX. B. XXXX a T. G., narodený XX. J. XXXX, obaja bytom u matky, v konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín - pracovisko Ilava, Ilava, Mierové námestie 81/18, deti rodičov: matka T. L. G., narodená XX. H. XXXX, N., T.Á. XXX/X, zastúpená: JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., so sídlom Bratislava, Žilinská 14, IČO: 47 232 757 a otec T. G. G., narodený XX. T. XXXX, U. XXX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku s maloletými deťmi, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 35P/142/2025, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 04. marca 2026 sp. zn. 14CoP/45/2026, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie uznesením č.k. 35P/142/2025-31 zo dňa 07. októbra 2025 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletými deťmi na: - každý párny týždeň v kalendárnom roku od stredy od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že maloleté deti si v určenom čase prevezme z aktuálne navštevovaného školského zariadenia a po ukončení odovzdá v mieste bydliska matky, - každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od stredy od 15.00 hod. do štvrtka do 07.30 hod. s tým, že maloleté deti si v určenom čase prevezme z aktuálne navštevovaného školského zariadenia, kde ich po ukončení odovzdá. Matke uložil povinnosť maloleté deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť a styk otcovi umožniť. Rodičom maloletých detí uložil povinnosť v prípade, že sa stretnutie zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť druhému rodičovi túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne potom, čo vznikne dôvod, pre ktorý sa stretnutie nebude môcť uskutočniť. Otec maloletých detí má mať v takomto prípade právo na náhradný termín styku s maloletými deťmi v rozsahu zodpovedajúcom stretnutiu, ktoré sa z titulu dôvodných

prekážok neuskutočnilo. Trvanie neodkladného opatrenia obmedzil súd prvej inštancie na dobu do právoplatného skončenia konania o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 35P/143/2024.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie matky maloletých detí uznesením zo 04. marca 2026 sp. zn. 14CoP/45/2026, uvedené uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Na odôvodnenie rozhodnutia odvolací súd uviedol, že maloleté deti G. a T. pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/135/2020-152 zo dňa 30. 11. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/12/2021-185 zo dňa 27. 04. 2021. Týmto rozhodnutiami boli okrem iného maloleté deti zverené na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, otcovi sa upravil styk s deťmi tak, že je oprávnený stretávať sa s nimi každú stredu od 15.30 hod. do 18.30 hod. a každý nepárny týždeň od piatka od 15.30 hod. do nedele do 18.30 hod. a určil otcovi vyživovaciu povinnosť v sume 300 eur na každé z maloletých detí. Dňa 03. 10. 2024 bol okresnému súdu doručený návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 35P/143/2024 a nie je právoplatne skončené. Na pojednávaní vo veci samej, ktoré sa uskutočnilo dňa 08. 09. 2025, otec podal do zápisnice návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol vyššie uvedeným uznesením. Podľa odvolacieho súdu, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie otec neosvedčil, že skutočnosť ním tvrdené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňujú existenciu dôvodov pre bezodkladné rozhodnutie súdu upravujúce pomery účastníkov konania zmenou už určeného styku rozsudkami súdov. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahovalo žiadne konkrétne a ani presvedčivé odôvodnenie naliehavého záujmu na nariadení neodkladného opatrenia, hoci práve tento prvok predstavuje základnú zákonnú podmienku jeho vydania. Absentovalo akékoľvek skutkové tvrdenie, či zistenie, ktoré by svedčilo o tom, že doterajšia právoplatná úprava styku je nefunkčná, neudržateľná, alebo že by sa v nej vyskytli nové skutočnosti zakladajúce riziko pre maloleté deti, vyžadujúce okamžitý zásah súdu. Súd tiež neidentifikoval žiadne konkrétne skutočnosti svedčiacie o tom, že by maloleté deti utrpeli, alebo mohli utpieť ujmu, či by sa ocitli v situácii, ktorá neznesie odklad do meritórneho rozhodnutia.

4. Proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie otec maloletých detí (ďalej len „dovolateľ“). Dovolanie odôvodnil podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil.

5. Podľa dovolateľa senát odvolacieho senátu prehliadol podstatné okolnosti daného prípadu, čo jednoznačne vyplýva z odôvodnenia jeho rozhodnutia. Z rozsudku, ktorým bol jeho styk s maloletými deťmi upravený vyplýva, že mal styk zabezpečený cez víkend v každom nepárnom týždni, a nie od stredy od 15.00 hod., ale od piatku od 15:30 hod. do nedele do 18.00 hod. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu tak zjavne nie je riadne odôvodnené, je nepreskúmateľné a opiera sa o skutočnosti, ktoré zo súdneho spisu vôbec nevyplývajú, resp., zo súdneho spisu vyplýva práve opak týchto skutočností. Zároveň je toto rozhodnutie odvolacieho súdu pre neho prekvapivé, nezohľadňujúce výsledky vykonaného dokazovania. Odvolací súd neodborne a nevhodne negoval doterajšie úsilie súdu prvej inštancie, ktorý pomocou rozsiahleho odborného znaleckého psychologického dokazovania a komplexného zisťovania skutkového stavu aj s pomocou rozsiahleho šetrenia kolíznym opatrovníkom maloletých detí ustálil to, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

6. K dovolaniu podala písomné vyjadrenie matka maloletých detí. Navrhla dovolanie zamietnuť.

7. Kolízny opatrovník maloletých detí sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

8. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých upravenej v piatom diele prvej hlavy druhej časti zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 až § 77a CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 CSP) účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario), pred samotným vecným prejednaním skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

10. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Úspešnosť uplatneného dovolania je vždy nevyhnutne podmienená primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol vecne zaoberať podaným dovolaním, musia byť splnené podmienky jeho prípustnosti, vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t.j., aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

13. Pri skúmaní prípustnosti dovolania dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

14. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie a rozhodnuté o zamietnutí návrhu otca maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

15. V tejto súvislosti upriamuje dovolací súd pozornosť na svoju ustálenú rozhodovaciu prax (viď rozhodnutie sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 76/2018, rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 21/2018).

16. Z uvedenej ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP (R 76/2018 aj uznesenie sp. zn. 1Obdo/64/2019 zo 06. novembra 2019) len vtedy, ak toto má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákondarca tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávosti súdov, ku ktorým pritom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení. Taktiež dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho

súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba. (R 21/2018). K uvedenému záveru dospel dovolací súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu.

17. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP), ako aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP a konanie tak končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019).

18. O rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritórne prejednal.

19. V predmetnej veci je zrejmé, že maloleté deti G. boli rozhodnutiami súdov pri rozvoде manželstva ich rodičov zverené na čas po rozvoде do osobnej starostlivosti matky, otcovi sa upravil styk s deťmi a určila sa mu výška vyživovacej povinnosti na maloleté deti. Dňa 03. 10. 2024 začalo na súde prvej inštancie konanie o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 35P/143/2024 a nie je právoplatne skončené. V priebehu konania otec podal súdu prvej inštancie do zápisnice návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 35P/142/2025-31 zo dňa 07. októbra 2025 tak, že do právoplatného skončenia konania upravil styk otca s maloletými deťmi. Na odvolanie matky maloletých detí odvolací súd dovolaním otca napadnutým uznesením zo 04. marca 2026 sp. zn. 14CoP/45/2026 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého dovolaním otca napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení, ale napr. i rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu (pozri sp. zn. 5Obdo/76/2016 a odbornú právnickú literatúru - Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2. vydanie, 2022, s. 1525-1567). V danom prípade naďalej prebieha pod sp. zn. 35P/143/2024 konanie o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, teda vec sama, ktorá do času rozhodovania odvolacieho súdu nebola právoplatne skončená. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje túto vec samu, o ktorej stále konanie prebieha. Uznesenie, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie prvoinstančného súdu a zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný účastníkom počas konania vo veci samej, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania, ktorú chcel účastník konania dočasne upraviť neodkladným opatrením) končí.

21. Z uvedeného je zrejmé, že dovolaním otca maloletých detí napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, tak ako to prezumuje ustanovenie § 420 CSP. Dovolanie otca maloletých detí tak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Najvyšší súd ho preto odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.